

Ruh Kaybolurken Mahşerde Bulutlanır Gözlerim

– NurettinÖnder · 12 Temmuz 2010

Ruh kaybolurken mahşerde
Ey hüzün!..
Sol yanım sevdaya hançerli
Ey muhabbete soyunuk duygular!!
Yürek takılı kehribar saçlarına sevmeyen sevgilinin

Sessiz ömrümün lodosunda savrulur imbatlara alışık tenim
Dilime ezberlenmiş yalanları ayıklar
Can hıraş sürülürken gönlüm
Gıcirtısına tünerken yalnızlıkların
Freni boşalmış ruhuma sunaklar
En acı tarafından terk edilmiş sevgilerin

Daha yazılmamış Şiirlerin satır aralıklarında ezilir benliğim
Puntalarında yaftam asılır idraki verilmemiş idamım
Feryat ey feryat!!
Haberini olmadan sevgili yüreği
İmdat celselerinde bin fığana adım söylenir

Ey kısır zaman!
Ardıma ağıt olurmu acep sevgili dolu bir yürek
Ey ömür!
Her salise acı çemberinde akrep zehirimidir

Gece yarılarında sessizce göçer yürek şehrimden yar bakışları
Süner iki büklüm olmuş duygularım
Ben mühürlenmiş yüreklerde kovumluk
Sorsam
İki paralıktır sevgi otağında
Ozan yüreğimde fırtına kopar
Değer bilmez bir yürekte pul kadar umursuz sevim

Ben şair değilim

Yürek yangınlarıma alev olur kalemim
Kelam sussa
Sevilerim yazgaç olur
Kanım mürekkep olur
Yazar sevgili sevdasını

Ey mahpusluk hayat!
Kaçınıcı prangandır vurduğun yüreğime
Ey sevda bakışı umursuz yalan!
viran edilmiş gönlüme bu kaçınıcı talan

Ruhum kaybolurken mahşerde
Bulutlanır gözlerim
sönük kalır sol y/anım
utanır sevdam

Nurettin Önder